

ilde tjent med, naar man nu paalægger den forøgede Skatter til Skolevæsenet til et Beløb af 1½ Million om Aaret, om man samtidig vilde berøve den de faa Rettigheder, som den bestaaende Lov hjemler den med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal være Lærere for den opvoksende Slægt. Det glæder mig derfor, at det ærede Medlem for Ringkøbing udtalte, at den ny Skolelov bør indeholde Fremskridt og maa ikke indeholde Tilbageskridt. Jeg staar paa det samme Standpunkt som under tidligere Behandlinger af Sagen, dette nemlig, at efter at Spørgsmaalet om Kaldelsesmaaden er rejst, bør man ikke lade Skoleloven forlade dette Ting uden at fastsætte bestemte Regler om, hvad der er Kommunalbestyrelsens Ret og Pligt efter den Lov, der skal være gældende i Fremtiden.

For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de gamle Stridspunkter, men kun sige, at med Hensyn til den Forøring af 170,000 Kr. om Aaret, der er tilbudt Kjøbenhavns Kommune, staar jeg ogsaa paa det gamle Standpunkt. Jeg tror ikke, der er Grund til at give Kjøbenhavn en saadan Forøring. Et æret Medlem, der repræsenterer en kjøbenhavnsk Kreds (Alfr. Christensen) nikker venlig til mig, men jeg maa sige, at min Tilbøjelighed til at give Kjøbenhavns Kommune en saa stor Forøring ved en Lov, der slet ikke vedkommer Kjøbenhavns Skolevæsen, er bleven mindre og mindre, efter at jeg har set, hvor ringe Interesse de kjøbenhavnske Repræsentanter have vist for de berettigede Krav, som Befolkningen i de senere Aar har rejst navnlig med Hensyn til Skattereformer. Er der nogen, der har vist Uvilje mod de ny Skattereformer, som bleve forelagte af den forrige Regering, tror jeg nok, det kan siges, at det særlig har været de kjøbenhavnske Repræsentanter fra alle Lejre.

R. Claussen: Jeg kan ikke andet end sige, at de Betæneligheder, jeg tidligere har haft ved denne Lov, vokse efterhaanden, som Tiden gaar. Det er ikke alene økonomiske Betæneligheder, jeg nærer, men ogsaa Betæneligheder ved Lovens forskellige organisatoriske Bestemmelser. De økonomiske Betæneligheder have for mig været saa store, at jeg har ment overhovedet ikke at kunne gaa med til Loven. Man baandlægger en saa stor Sum som 1½ Mill. Kr. eller maaske henved 2 Mill. Kr. — de nyoprettede Lærerembeders Tillæg ere jo ikke regnede med i den første

Sum — og at baandlægge en saadan Sum af Statskassens Midler anser jeg for urigtigt, da det hemmer Reformer i mange Retninger. Men afset fra dette Spørgsmaal og fra Spørgsmaalet om Kaldelsesmaaden har jeg store Betæneligheder ved mange af Bestemmelserne, og jeg vil tillade mig at fremhæve noget deraf, da jeg dog ikke er sikker paa, at Loven ikke kan gaa igennem til Trods for, hvad der taler mod dette. Ministeren kan saamænd ganske rolig fratagde Kravet om Kaldelsesretten. Det bliver kun første Gang, en Lærer kaldes, eller naar han kaldes fra et Embede til et Enelærerembede, at Kaldelsesparagraffen kommer til at virke. Sidder en Lærer først fast i et Embede, stiger Lønnen, og saa bliver han siddende lige til, han ikke kan mere. Jeg finder derfor, at den højtærede Minister nok kunde komme Flertallet i Møde paa dette Punkt. Men jeg lægger selvfølgelig lige saa megen Vægt paa disse enkelte Gange, som jeg lægger Vægt paa, hvorledes Forholdet nu er, altsaa de gentagne Forflyttelser. Jeg vilde selvfølgelig aldrig stemme for Loven med den Paragraf, som nu staar i den. Der er noget i den, som jeg ikke nævnte i Fjor, men som jeg vil nævne i Aar, da jeg, som sagt, kan nære den Tro, at Ministeren fører sig efter Flertallet. Der er f. Eks. den Bestemmelse, som vi nu have Lovhjemmel for, at Børn kunne udskrives af Skolen, naar de ere fyldte 13 Aar og have et vist Laymaal af Kundskaber. Denne Bestemmelse staar ikke i Lovforslaget nu. Den Gang man fik den ind i Loven, var man glad ved den som noget rigtig demokratisk. Man gjorde vel imod den fattige Mand med mange Børn ved Bestemmelsen om, at han kan faa et Barn forholdsvis tidlig ud i Verden. Nu skal man ikke have det mere. Ja, det foreslaas, at naar et Barn i Sommerhalvaaret fylder 14 Aar, kan det udskrives af Skolen, dersom det har bestaaet Eksamen, men hvorfor har man ikke taget Vinterhalvaaret med, saa at Børnene kunne konfirmeres og udskrives af Skolen om Efteraaret? Saa havde man dog kun indskrænket den tidligere Ret med et halvt Aar. Jeg kan ikke stemme for Loven, naar denne Ret, som man har efter den tidligere Lovgivning, bliver borttagen. Og hvorfor skulde man ikke beholde den? Naar de have det Laymaal af Kundskaber, som fordres, ser jeg ikke nogen Grund til at beholde dem i Skolen, naar det tit kan være trykkende for en fattig Familie at have dem gaaende hjemme.